MARIÁNSKÝ SLOUP

SVĚTCI
/ *SAINTS*

SVATÝ VÍT
/ *ST. VITUS*

SVATÝ VÁCLAV
/ *ST. WENCESLAS*

SVATÝ VOJTĚCH
/ *ST. ADALBERT*

SVATÝ VÍT

Postava sv. Víta zobrazuje mladíka v oděvu římského vojáka s knížecí čapkou, která zřejmě naznačuje jeho vznešený původ z prostředí sicilské patricijské rodiny. V pravé ruce drží sv. Vít svůj tradiční atribut – knihu, v levé ruce palmovou ratolest symbolizující jeho mučednickou smrt. Pod světcovou pravou nohou vidíme část lidského těla, nejspíše rozbité poprsí sochy císaře Diokleciána, který nechal Víta zaživa mučit. Vít byl za svou víru předhozen lvům, ale šelmy se chovaly jako ochočená zvířata. Dioklecián jej proto přikázal uvařit v oleji, ale ten jej ani nepopálil. Nakonec byl světec popraven.

ST. VITUS

The statue of St. Vitus displays a young man in the Roman military attire with a ducal cap, probably indicating his noble ancestry of a Sicilian aristocratic family. In his right hand, St. Vitus is holding his traditional attribute – a book, while his left hand is holding a palm bough, the symbol of the martyrdom. Under his right foot, a part of a human body can be seen – probably a shattered torso of a statue of Emperor Diocletian who had Vitus tortured. Vitus was thrown to lions for his faith, but the beasts suddenly turned to tame pets. Then Diocletian gave an order to boil Vitus in oil; however, the saint wasn't even burned. He was executed eventually.

SV. VÁCLAV

Patron českých zemí, je zachycen jako rytíř a kníže v nádherně zdobené středověké zbroji s přehozeným pláštěm. Levou rukou se opírá o štít se svatováclavskou orlicí, v pravé ruce, kterou má opřenu o bok, drží krátkou velitelskou hůl, přestože častěji mívá jako druhý atribut praporec nebo korouhev. Tradiční ikonografie světce popisuje jako mladistvého knížete s pěstěným plnovousem a knížecí korunou; tomu odpovídá i jeho socha na mariánském sloupu. Černá plaménková orlice ve stříbrném poli na světcově štítu byla znakem českého státu až do doby Přemysla Otakara I. Od 14. století je orlice již tradičně spojována se sv. Václavem, knížetem první dynastie panovníků z rodu Přemyslovců.

ST. WENCESLAS

St. Wenceslas, the patron of Bohemia, is depicted as a knight and count in a beautifully decorated medieval armor with a coat over it, leaning on a shield with St. Wenceslas's Eagle with his left hand. His right hand on his hip is holding a short commander's staff, even though his more frequently used attributes are a standard or a pennon. The traditional iconography describes the saint as a young count with a neat beard and a crown; this is also reflected by his statue on St. Mary's column. The black eagle in the silver field on Wenceslas's shield had been the Bohemian state emblem until the times of Přemysl Ottokar I. Since the 14th century it has been traditionally associated with St. Wenceslas, the count of the first Přemyslid royal dynasty.

SVATÝ VOJTĚCH

Světec s mohutným plnovousem, oděný do biskupského šatu, je zobrazen jako starší muž. V levé ruce přidržuje biskupskou berlu a zároveň nástroj svého umučení – pádlo, jímž byl údajně zabit pohany během své misie v Pobaltí, zatímco pravou rukou uděluje kolemjdoucím požehnání. Vojtěch byl druhým pražským biskupem a přes neshody jeho rodu s rodem Přemyslovců, které vyvrcholily vyvražděním Slavníkovců v Liblici, je po sv. Václavovi druhým hlavním patronem české země. Stal se také hlavním patronem polské církve a Uher, a proto se s jeho vyobrazením běžně setkáváme i v zahraničí.

ST. ADALBERT

The saint in the episcopal attire with a mighty beard is depicted as an elderly man. In his left hand, he's holding a crosier and also the tool of his martyrdom – a paddle with which he was allegedly killed by the heathens, during his Baltic mission. He blesses the people passing by with his right hand. Adalbert was the second Prague bishop, and despite his disputes with the Přemyslid house, which culminated in the extermination of the Slavnik house in Liblice, he became the major patron saint of Bohemia, second only to St. Wenceslas. He also became the main patron saint of the Polish church and Hungary, so his pictures are quite common abroad.

1736—2016

MARIÁNSKÝ SLOUP

SVĚTCI
/ *SAINTS*

SVATÝ KAREL BOROMEJSKÝ
/ ST. CHARLES BORROMEO

SVATÁ ALŽBĚTA
/ ST. ELISABETH

SVATÝ FLORIÁN
/ ST. FLOREAN

SVATÝ KAREL BOROMEJSKÝ

Sv. Karel Boromejský byl patronem panujícího císaře Karla VI., je patronem Milána a především jeden z nejvýznamnějších patronů proti moru. Sousoší ze spodní etáže mariánského sloupu zachycuje okamžik ze světcova života. Karel se zde sklání nad na pololežícím nahým mladým mužem s hlavou ovázanou šátkem. Pravou rukou mu vkládá do úst hostii vyjmutou z kalichu v levé ruce. Karel Boromejský v období milánského moru v roce 1576 navštěvoval lazarety a poskytoval umírajícím poslední útěchu. Tvář světce je plná soustředění i soucitu s umírajícím. Sv. Karel Boromejský je oblečen do kněžského oděvu, v albě a rochetě se štolou, ovšem svůj biret pokorně sňal s hlavy. Na krku sv. Karla Boromejského si všimneme provazu se smyčkou, který je obvyklým symbolem kajícníků.

ST. CHARLES BORROMEO

St. Charles Borromeo was the patron saint of Emperor Charles VI, the patron of Milan, and, most importantly, one of the most important patrons-protectors against plague. The sculpture on the bottom level of St. Mary's Column depicts a particular moment in the saint's life. Charles is leaning over the half-lying naked young man with a headscarf. With his right hand, he puts a host to the young man's mouth, taken from the chalice in Charles's left hand. During the plague in 1576, Charles visited Milan infirmaries, providing the final consolation for the dying. The saint's face shows concentration as well as compassion with the dying man. St. Charles Borromeo is dressed in the priestly attire, with alb, rochet and stole, yet he humbly took down his biretta. A remarkable feature is a rope with a noose on Charles's neck, usually a symbol of the penitents.

SVATÁ ALŽBĚTA DURYNSKÁ

Také sv. Alžběta Durynská, protějšek k postavě sv. Karla Boromejského, je řešena jako dvoufigurální sousoší. I u jejích nohou spíná ruce polosedící žebrák, k němuž se světice, původně uherská princezna, sklání, aby mu z koše podala jeden z bochníků chleba. Jejímu společenskému postavení a původu odpovídá i její oděv – spodní šaty až ke kotníkům, přes které má oblečený dlouhý kabátec z kožešiny. Na hlavě má roušku označující vdovský stav, neboť se dobročinnosti začala věnovat až po smrti svého manžela, vévody Ludvíka Durynského. Na vdovské roušce se vyjímá nádherná uherská koruna zdobená perlami a drahokamy. Vrcholí křížkem, z jejího dolního okraje spadají perlové ověsky a krášlí čelo i skráně světice. Obličej charakterizuje Alžbětu jako starší, nepříliš půvabnou ženu.

ST. ELISABETH OF THURINGIA

The counterpart of St. Charles Borromeo, St. Elisabeth of Thuringia is also depicted as a two-figural sculpture. She, too, bends down to a half-sitting beggar at her feet, to give him a bread loaf from her basket. The Hungarian princess thus shows her mercy and compassion to the poor and needy. Her social status and ancestry are also reflected in her attire – long undergarment down to her ankles, and long fur coat. On her head, she has a veil indicating she's a widow, as she practiced charity only after her husband, Duke Louis of Thuringia, had died. A beautiful Hungarian crown sits on the veil, decorated by pearls and jewels, with a cross on the top. From the bottom of the cross, pearl pendants are hanging to decorate the veil, the forehead and the temples of the saint. By the look of her face, she's an elderly, not really charming woman.

SVATÝ FLORIÁN

Kvůli mučednické smrti utopením byl Florián od středověku uctíván především jako pomocník proti ohni, patron hasičů a profesí spojených s ohněm. Je oděn do zbroje římského vojáka s pancířem s krátkými střapcovitými rukávy a krátkou suknicí, kterou doplňují antické sandály s holenními návleky. Na levém rameni má sponou sepnutý mohutný plášť spadající až na zem, který chránil římské vojáky proti nočnímu chladu. Jemné obličejové rysy sv. Floriána rámují polodlouhé vlasy a především honosná přilbice zdobená bohatým peřím se zdviženým perforovaným hledím. U levého boku přidržuje sv. Florián pravou rukou žerď mohutného praporce.

ST. FLOREAN

Due to his martyrdom drowning, Florean has been revered since the Middle Ages primarily as a protector against fire, patron saint of the firemen and other fire involving professions. He's dressed in the Roman military attire – armor with short fringed sleeves, short skirt and ancient sandals with shin protectors. On his left shoulder, he carries a long buckled coat falling all the way to the ground; coats like this protected Roman soldiers against the cold at night. St. Florean's gentle face is framed by half-long hair and, above all, by the magnificent helmet adorned by plumes, with raised visor. At his left hip, he holds a flagpole of a large standard; with his right hand, he pours water from a large wooden bucket to a burning tower or a small church.

1736—2016

MARIÁNSKÝ SLOUP

SVĚTCI
/ *SAINTS*

SVATÝ PETR
/ ST. PETER

SVATÝ PAVEL
/ ST. PAUL

SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ
/ ST. JOHN NEPOMUCENE

SVATÝ PETR

Dvě z trojice spodních soch umístěných do konkávních výklenků jsou postavy apoštolských knížat Petra a Pavla. Oba přidržují velkou knihu odkazující k jejich textům, které jsou součástí Bible. Na obou knihách jsou kamenické značky FB, jejichž autorem je patrně sám Brokoff. Sv. Petr je oproti Pavlovi výrazně mladší a jeho tvář je obrácena k nebi. Postava Petra má v sobě i cosi obecně lidského a nadčasového. Svatý Petr byl prvním z vyvolených apoštolů a podle evangelií byl svědkem mnoha zázraků. Přesto se neubránil pochybnostem, jichž později velmi litoval. Petrovým atributem je (dnes chybějící) klíč, který světec zřejmě držel v pravé ruce spočívající na soklu.

ST. PETER

Two of the three lower statues placed in concave alcoves are apostles Peter and Paul. Both are holding big books referring to their texts, parts of the Bible. Both books display the stonecutting marks "FB", probably indicating the author, Brokoff himself. St. Peter, turning his face to the sky, is remarkably younger than Paul. There's something generally human and timeless in him. Even though he was the first among the chosen apostles, and witnessed many miracles according to the gospels, he still had his doubts which he regretted later. His attribute is a key, now missing; probably he held it in his right hand placed on the pedestal.

SVATÝ PAVEL

Sv. Pavel mezi dvanáct apoštolů původně nepatřil; s Ježíšem se nikdy nesetkal osobně. Během mystického setkání se zjevením Krista u Damašku se však tento římský občan obrátil na křesťanskou víru a kázal evangelium především mezi Římany. Díky jeho službě se křesťanství rozšířilo mezi pohany a stalo se světovým náboženstvím. Obě postavy apoštolů jsou zajímavé dokonale vyváženým postojem i originálním způsobem, jakým je sochař umístil na sedátka. Sochy jsou oproštěny od všech přebytečných detailů, důraz sochař kladl na výraz obličeje a mohutnost postavy. Na čelní straně knihy v rukách sv. Pavla najdeme vytesaný monogram FB, který je nepochybně signaturou označující autorství Ferdinanda Maxmiliána Brokoffa.

ST. PAUL

St. Paul wasn't one of the twelve original apostles, and he never met Jesus in person. He was a Roman citizen, who experienced a mystical encounter with Christ near Damascus. Once turned Christian, he preached God's word primarily among the Romans. Due to his efforts, Christianity spread among the heathens, and became global religion. Both statues of apostles are interesting by their perfectly balanced posture, and also by the original way the author put them on their seats. There are no pointless details on the statues; the author emphasized the facial expressions and the sturdiness of the figures. The front of the book held by St. Paul bears the initials FB, no doubt a signature of the author, Ferdinand Maxmilian Brokoff.

SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ

Třetí ze sedících soch je nejspíše dílem Františka Ignáce Weisse, který po smrti Ferdinanda Brokoffa celou zakázku dokončoval. Sv. Jan Nepomucký je domácí, velmi oblíbený světec, svatořečený až v roce 1729. O rok dříve byla stavba mariánského sloupu přerušena a opět se rozběhla až roku 1731. Je možné, že postava sv. Jana Nepomuckého v původním plánu nebyla a nahradila jinou světeckou postavu, protože oproti tradičnímu pojetí je sv. Jan Nepomucký zobrazen sedící, v pozici protějškových apoštolů. Zprava k němu přisedá andílek podpírající kříž s korpusem Ukřižovaného Krista nadnášeného oblakem. Obvyklou ikonografii doplňuje svatozář s pěti hvězdami a Janovo gesto ukazující na srdce na znamení hluboké víry.

ST. JOHN NEPOMUCENE

The third sitting sculpture was probably made by Francis Ignatius Weiss, who finished the whole work after the death of Ferdinand Brokoff. St. John Nepomucene is a popular Bohemian saint, canonized in 1729. The construction of St. Mary's Column was interrupted in 1728, to be restored in 1731. There's a possibility the statue of St. John Nepomucene wasn't included in the original project, and replaced another saint's figure; in spite of the tradition, St. John Nepomucene is depicted here in the position of a "counterpart apostle". On his right side, there's an angel supporting a cross with the body of Christ, carried by a cloud. An aureole with five stars adds to the usual iconography, and so does John's gesture pointing at his heart, to show his deep faith.

1736—2016